

'Coming Out': zeven jonge acteurs over randje

DOETINCHEM - Het Utrechtse theatergezelschap **Growing up in Public** speelt 'Coming Out' op vrijdag 15 april om 20.30 uur in het Gruitpoorttheater.

Na afloop is er een nagesprek met de acteurs. Het spraakmakende stuk was al eerder in de Gruitpoort te zien. Het is een theater voorstelling waarin

zeven jonge mensen elkaar uitdagen om tot en over het randje te gaan. 'Coming Out' speelt zich af op de kruising tussen schuld en onschuld. Zeven jonge mensen bevinden zich in een benauwde, maar herkenbare arena: de badhokjes van een middelgroot zwembad. Gevangen in een keurslijf van sociale conventies en angsten dagen ze elkaar uit om tot het uiterste te gaan. De thrilleraanpak, gecombineerd met de uiterst fysieke, car-

tooniske rolbehandeling, neemt de kijker al snel op dwingende wijze mee. Het is niet de lulligheid om de lulligheid die hier regeert, of een gewild "kijk eens wat wij allemaal durven op toneel". Het hele rareitienkabinet staat volledig ten dienste van de lading van het stuk: jonge mensen die uitkomen voor waar hun lijf rijp voor is. Ingeklemd tussen romantisch verlangen en faalangst, 'Coming Out' gaat over pubers, maar ontstijgt het niveau van een pubervoorstelling. 'Coming Out' werd geschreven door Don Duyns. Actrice Sanne Vogel leverde enkele tekstbijdragen. De regie is van Jeroen Kriek. Reserveren: 0314-368173 of via het algemene nummer van De Gruitpoort, Hofstraat 2 in Doetinchem: 0314-340943.

Zeven jonge acteurs gaan over het randje.

(foto: Rein van Koolwijk)

De Hogeschool van het Gluren

MERIJN HENFLING

AMSTERDAM – Als pubers naar tooneel gaan, gebeurt dat vaak met veel pijn en moeite. *Coming out* van *Growing up in public* staat deze week op het Amsterdamse Breakin Walls Festival, waar een week lang jonge theater-, hiphop- en dansvoorstellingen te zien zijn.

Eerder al speelde *Growing up in public* het stuk tijdens een jongerenfestival in Gouda. Theater is niet cool, wisten de bezoekers, en dus vulde de zaal zich in tegenovergestelde richting; van achter naar voren. De jongeren vielen binnen vijf minuten stil. Dat het publiek in Gouda snel de reserves liet varen, was volledig de verdienste van de makers en spelers van dit intrigerende stuk.

Het verhaal speelt zich af in een zwembad na sluitingstijd. Drie jongens en drie meiden ontmoeten elkaar bij de badhokjes. Het is een surrealistische voorstelling over ontluikende seksualiteit, gespeeld in een zwembadsetting. Zes badhokjes vormen het simpele, doch bijzonder effectieve decor voor een spel van kijken en bekeken worden.

In de badhokjes gebeuren dingen die niet gezien hadden mogen worden, maar die door de rest van de groep toch gevolgd worden. In de absurdistische regie van Jeroen Kriek is het zwembad een soort Hogeschool van het Gluren. Kriek maakte het voyeurisme van de jongeren extra ko-

misch door veel handelingen synchroon te laten lopen. De bizarre motoriek, de vreemde kleding en het taalgebruik van de spelers zorgen voor de rest. Alle acteurs verbeelden hun rol op karikaturale wijze. Dat ze stuk voor stuk sneue types zijn, geeft het verhaal een aparte lading.

De vaststaande relaties worden op de proef gesteld zodra zich een zevende persoon meldt: een teer meisje uit de omgeving. Ze wordt allerm minst hartelijk ontvangen. "Jij praat gek," krijgt ze te horen, "jij hoort hier niet." Het meisje is goed beschouwd het minst gek van iedereen.

Als de buitenstaander op de proef wordt gesteld met een soort ontgroening, komen de onderlinge verhoudingen verder onder druk te staan. Een van de badgasten keert zich tegen de agressieve benadering van het meisje. Later blijkt dat ze verliefd is geworden op het nieuwe meisje.

Deze liefdesverklaring is een van de vele seksuele 'onthullingen' in het stuk. Schrijver Don Duyns heeft, met co-auteur Sanne Vogel (die een fantastische rol speelt als meisje met lef), een goed tragikomisch stuk afgeleverd. De beladen thematiek, de seksuele verbeelding en de trage thrillerachtige regie geven de voorstelling spanning.

Breakin Walls, t/m 23/11 in de theaters in de Nes. *Coming out* is te zien op 19 t/m 21/11. Daarnaast gaat di 19/11 *L'Hafa* van Les Grands in première, een stuk over Marokkaanse vluchtelingen.

Jeugdtheater

Bart Deuss

Coming out

Growing up in Public Concept en regie: Jeroen Kriek. Tekst: Don Duyns & bijdragen van Sanne Vogel. Vanaf 15 jaar. Te zien t/m eind nov; www.growingupin-public.nl

In *Coming out* gebeurt zoveel op gebied van seks- en machtspeletjes dat de twee onthullingen over de seksuele geaardheid nauwelijks opvallen als iets zeer uitzonderlijks. Regisseur Jeroen Kriek plaatst de ontluikende sensualiteit van zeven jonge gasten in het decor van een rij kleedhokjes van een plaatselijk zwembad. Een zwembadthriller van formaat, vol met karikaturale *weirdo's*.

Een meid die voor wat nicotine elke willekeurige vent pijpt, jongens in te lullige zwembroekjes, mentaal en fysiek gestoorde types, die hormonaal volledig onstabiel zijn. Dit alles – en nog veel meer – laat auteur Don Duyns ronddolen tussen de klapdeuren van de kleedhokjes. Hun leeftijdsgenoten in de zaal vragen zich de eerste tien minuten – hoorbaar – af of die spelers wel in orde zijn.

De thrilleraanpak, gecombineerd met de uiterst fysieke, cartooneske rolbehandeling, neemt de kijkers echter al snel op dwingend wijze mee. Bijzonder en gewaagd is de keuze om een meedogenloos laag tempo aan te houden. Hoofden steken tergend traag boven de kleedhokjes uit, handen omklemmen klapdeurtjes. Strak uitgevoerde choreografieën van hoofdbewegingen. Kijken en bekeken worden.

De acteurs voeren dat ballet tot in het uiterste door. Ieder personage voorzien ze van een volslagen krankzinnige motoriek en dat doen ze verbluffend. 'Ze' zijn Christopher Parren, Ruud van Bree, Nard Verdonschot, Lis de Kort, Evelien Bijnen, Sanne Vogel en Imke Donkers. Gepassioneerd houdt dit stel elkaar in de tang. Waarbij de types met de grootste bek gaandeweg belaagd worden door de sufferers.

Het is niet de lulligheid om de lulligheid die hier regeert, of een gewild 'kijk eens wat wij allemaal durven op toneel'. Het hele rareitenscenario staat volledig ten dienste aan de lading van het stuk: jonge mensen die uitkomen voor waar dat lijf van hen rijp

Coming out

voor is. Ingeklemd tussen romantisch verlangen en faalangst.

Bil!

Theater Artemis. Tekst: Pieterjan Dusee. Regie: Matthijs Rümke. Vanaf 8 jaar. T/m 21 dec; www.artemis.nl

Goed jeugdtheater is soms gewoon een simpel liedje. In *Bil!* van Artemis zit zo'n ietwat brutaal maar ook opgewekt deuntje, dat je na afloop een flinke tijd blijft achtervolgen. Behalve opwekkend is de voorstelling overigens ook verontrustend.

Leuk zijn is zeker niet het einddoel van regisseur Matthijs Rümke, hoezeer het begin van de voorstelling ook de verwachting wekt dat het gezelliggaat worden.

Vier kinderen zitten in een gigantisch grote kartonnen doos, die bij aanvang door de technicus wordt opengeklapt. Een van hen heeft een bandje gemaakt, een

kekke *track* en daar dansen de vier vrolijk op rond. 'Effe oefenen.' Hoewel dat behelpen is in een doos.

Pietjan Dusee schreef een bijzonder scherpe en venijnige tekst over vier kinderen die in feite bij elkaar schuilen. Ze zijn een *gang* en noemen elkaar broers. Natuurlijk wordt er flink gekeet op een manier zoals je dat alleen kunt doen als er geen volwassenen bij zijn. Daar tussendoor sijpelt de ware grond voor deze schuimbunker: problemen thuis, drukke ouders, gescheiden ouders. Als overmaat van ramp blijven de betrokken ouders bij elkaar over de vloer te komen om te praten over wat er allemaal mis is met die koters.

Bil! kraakt vooral het spreken van volwassen mensen over de hoofden van kinderen heen. Dat gegeven wordt op een wrange manier uitgespeeld: Rümke laat volwassen acteurs heel nadrukkelijk kinderen spelen. Die op hun beurt volwassenen nadoen. En dat zijn gruwelijke imitaties.

Op slechts een paar momenten plaatst Rümke enkele beelden buiten de doos, voor de rest zit dat clubje te razen in die kleine ruimte. Het stuk is opgebouwd als een tragi-komedie, de aanvankelijke vrolijke noot slaat gevoeglijk om in een treurig deuntje. Een in het jeugdtheater minder vaak gebruikt recept, dat hier met volle overgave wordt opgediend door de acteurs die een anarchistische bende neerzetten.

Aanbevolen

Huis aan de Amstel/Firma Riex Swarte – De hongerende weg – vanaf 10 jaar

Aangrijpend boek van Ben Okri op uithoudige en spirituele wijze bewerkt door Riex Swarte en Liesbeth Coltof. 5 t/m 16 nov Theater Bellevue, Amsterdam; www.huisaandeamstel.nl
Nationale Jeugdtheaterdagen van 7 t/m 9 november; www.jeugd-theater.nl

Pubers komen in zwembad uit de kast

Pubers zijn niet leuk, maar puber zijn is ook helemaal niet leuk. Je hersenen barsten letterlijk de pan uit, hormonen gieren door je lijf en maken gevoelens wakker waar je al helemaal niet op zat te wachten. Dat seks lekker is, bijvoorbeeld. En dat je het opeens ontzettend vaak wil doen. Nog erger.

Regisseur Jeroen Kriek en schrijver Don Duyns brengen met *Coming Out* alweer het tweede stuk uit dat de naam van hun gezelschap *Growing up in public* alle recht doet. Ging het voorgaande *On the road* uitsluitend over een puberfeestje dat ten onder ging aan bier en pillen, *Coming Out* is in zijn opzet subtieler en gelaagder. Die gelaagdheid zit niet zozeer in het verhaal, als wel in de manier waarop dat door regisseur Jeroen Kriek is vormgegeven. Plaats van handeling is een gemeentelijk zwembad bij nacht, waar de lokale jeugd zich al lang niet meer uitsluitend met zwemmen bezighoudt. We zien een vaste vriendenclub van drie jongens en drie meiden, waarbij

de onderlinge verhoudingen op scherp worden gezet door de komst van een vreemd meisje. Er volgt een opeenvolging van seksuele probeersels en avontuurtjes, resulterend in een aantal bekentenissen. En natuurlijk gaat het in *Coming Out* over seksueel anders zijn en daarvoor uitkomen. Elk van de zeven pubers komt op zijn eigen manier uit de kast. We hebben natuurlijk de nicht en de pot, maar ook de travestiet, de gluurder en de necrofiel.

Hoezeer het thema homoseksualiteit ook actueel is door de toenemende intolerantie onder de stadsjeugd, inhoudelijk doet zo'n stuk een beetje educatief aan. Komt bij dat het ontstaan is uit improvisatie. Op zeker moment weet je zeker dat ieder van de zeven acteurs aan de beurt zal komen met een stukje, en dan ga je zitten wachten. Zo wordt het voorspelbaar.

Gelukkig doet Sanne Vogel mee. Dit markante natuurtalent ontwikkelt zich steeds meer als ensemblespeelster, nadat ze zich als zeventienjarige als soliste in de kijker heeft gespeeld.

Van haar komt één van de meest absurde wendingen in het stuk, wanneer ze op een wel heel specifieke manier aan doodknuffelen blijkt te doen.

Regisseur Jeroen Kriek koos voor een soort jaren vijftig-setting, compleet met spuuglokken en bloemetjesjurken. De jonge acteurs praten met een gemaakte traagheid die doet denken aan die oude stukjes film die je wel eens bij Zomergasten langs ziet komen. Hierdoor wordt *Coming Out* een absurde horrorvoorstelling.

Dat absurdisme geeft ook de verwijzingen in de tekst naar grote literatoren een juiste plek, en maakt Don Duyns' niet aflatende neiging om randgroepjongeren in hoogdravende volzinnen te laten spreken opeens heel aanvaardbaar. *Coming Out* is Herenleed in de dop. Puberleed, dus.

Wijbrand Schaap

Growing up in public met Coming Out, Podium 't Beest in Goes, donderdag 20.30 uur.

Ellende van puberseks groter dan vreugde

Plaats: De Lawei, Drachten. **Gezelschap:** Growing Up in Public. **Voorstelling:** Coming out. **Tekst:** Don Duyns, met bijdragen van Sanne Vogel. **Regie:** Jeroen Kriek. **Belangstelling:** 72 bezoekers. **Bijzonderheden:** volgende week vrijdag in de Harmonie in Leeuwarden.

DRACHTEN – De combinatie pubers en seks betekent hormonaal gedreven emotie, hunkering en actie. Maar het betekent ook onzekerheid, onhandigheid en faalangst. Een ideale mix voor theatermakers en dus is er in de loop der jaren een eindeloze hoeveelheid voorstellingen over pubers en seks gemaakt.

'Coming out' van Growing Up in Public is ondanks het veelgebruikte thema een voorstelling geworden die de toeschouwer niet licht vergeet. Dat is niet zozeer aan de inhoud, als wel aan tot in de uiterste consequentie gestileerde manier van acteren te danken. Regisseur Jeroen Kriek heeft samen met de zeven acteurs een allesoverheersend concept uitgedokterd waaraan elke stap, elke beweging, ja elk

woord ondergeschikt is gemaakt.

Dat concept representeert vooral de onhandigheid en onzekerheid van de puber. Voor de zeven jongeren die zich in en rond de badhokjes van een middelgroot zwembad ophouden, valt er weinig te genieten in het leven. In eerste instantie laten onderlinge vernederingen en pesterijen nauwelijks ruimte voor liefde of seks, later blijken bij de helft van de groep de stoere verhalen te dienen als dekmantel voor onderdrukte homoseksualiteit.

'Coming out' gaat niet alleen over seks, maar ook over de onlosmakelijk daarmee verbonden thema's dood en geweld. Het groteske van het spel relateert de ernst van die thema's echter in hoge mate. Het nodigt uit tot een glimlach, die soms moet concurreren met een dreigende verveling, maar nooit met een echte lach.

Aan het slot blijkt dat de pubers niet alleen gedreven worden door angst voor seks en het leven, maar ook door dromen over een mooier leven. Want er zijn dingen, nog erger dan de dood. Zoals het graf ingaan met op de kist een bij de benzinepomp gekocht bos bloemen.

SIETSE DE VRIES

‘Coming Out’ is tikje eigenaardig toneel

LIDWIEN FELD

Het was volgens de dochter een beetje een eigenaardige voorstelling. *Coming Out* van Growing Up in Public gaat over jongeren; opgeschoten tieners die rondhangen in badhokjes. Die naar elkaar kijken en worden bekeken; jongeren die aan en van elkaar willen - laten - weten hoe de wereld van de volwassenen eruit ziet. En dan niet op maatschappelijk, politiek of sociaal terrein, maar op het gebied van seksualiteit. Het geeft het gebeuren bij het zwembad een beetje broeierig sfeertje. Met kwaadaardige uitlopers. Volgens de dochter dus allemaal een beetje eigenaardig.

Bijzonder was het wel; deze *Coming Out*. In de voorstelling wordt niet zoveel gesproken, maar des te meer gesuggereerd in dik aangezet- te lichaamstaal. De zwembadpas wordt door alle zeven spelers op een andere manier ingezet, evenals hun mimiek. Naast deze bedachte vorm, wordt er ook haast kunstmatig langzaam gesproken.

In tegenstelling tot ander jongeren-theater is *Coming Out* niet flitsend gemonteerd maar verlopen de scènes soms tergend traag. De weinige concessies die aan het scholierenpubliek worden gedaan is de dancemuziek die het pianospel afwisselt en het gebruik van uitdrukkingen uit het hedendaagse jeugd-jargon.

Het stuk is neergezet in een voorbijgegangene tijd; Reve wordt genoemd en Ard Schenk. De meisjes dragen badpakken en geen monokini's en de jongens hebben een polo en een pukkel(-tas). Maar heel nauwkeurig lijkt het allemaal niet bedoeld: de sfeer roept herinneringen op uit vroegere jaren toen jongens en meisjes elkaar feitelijk al-

leen maar bij het zwemmen in minder geklede staat aantreffen.

Die nostalgische beelden zijn heel noodzakelijk om de geloofwaardigheid van het verhaal over-eind te houden. De jongens en meisjes tonen zich stuk voor stuk zo gefrustreerd dat het voor een puber in 2005 maar moeilijk voor te stellen is dat aanrandingen, verkrachting en zelfs een moord mogelijk was vanuit een diep gevoel onvervuld verlangen.

Getreiter

Iets universeler in de voorstelling is de rol van nieuwkomer. Alle badhokjes zijn bezet en niemand doet een poging om de nieuwe badgaste op haar gemak te stellen. De wijze waarop zij buitengesloten wordt, getreiterd wordt en uiteindelijk seksueel geïntimideerd wordt, is wel weer zwaar neergezet. Maar dat hele zwembad roept een uiterst naargeestige sfeer op en binnen dat sombere concept past deze brute handelswijze naadloos.

Tussen alle ellende van de wanhopige puberhormonen in, zijn er pareltjes van monologen te beluisteren. Die rechtstreeks het hart ingaan. Over het meisje dat alle negatieve energie gewoon opzuigt en de haat inslikt maar dat er een deel geheim is waar niemand aan kan komen en dat ze ooit wraak zal nemen. Of de jongen die uit de kast komt en zegt dat hij van jongens houdt, van jongens op prachtige brommers die als ze een ongeluk krijgen meteen maar dood moeten zijn, want jong zijn ze op zijn mooist. Wauw.

Voorstelling: 'Coming Out' door Growing Up in Public
Plaats: Lawei, Drachten
Belangstelling: 72 personen

Pubers met honger naar seks

Voorstelling: *Coming out* door Growing up in Public. Concept en regie: Jeroen Kriek. Tekst: Don Duyns. Gezien: 31/10, de Krakeling, Amsterdam. Tournee t/m 29/11. Inl. (030) 276 1220 of www.growingupinpublic.nl

Door JOWI SCHMITZ

Het is een ongelooflijk suf stelletje jongens en meisjes dat zo stoer mogelijk voor de badhokjes poseert. Ze hebben te grote brillen, sandalen met geitensokken, plakkerige scheidingen en ze praten slepend, alsof hun hersens nog niet volledig ontwikkeld zijn. Dat komt waarschijnlijk omdat ze, zo blijkt even later, mateloos geobsedeerd zijn door seks.

Coming out van het Utrechtse theatergezelschap Growing up in

Public is een griezelige en grappige jongerenproductie over pubers in een plattelandswembad die langzaam maar zeker op hol slaan, daartoe aangespoord door hun genadeloze hormonen.

Iedere grens wordt overschreden. De restjes tere kinderziel, die de acteurs door middel van x-benen, neurotische hoofdknikjes en trillende stemmen gestalte geven, worden vermorzeld. Ontstaat er een paartje, dan hangt de rest over de rand van de badhokjes met open mond het gefoezel gade te slaan. Gaat het mis, dan wordt de afgewezene beloond met hartgrondig hoongelach.

„Wil jij mijn piemel zien, gratis?”
„Heb je een vergrootglas voor me?”

Raja (Sanne Vogel) gaat seksueel het verst. Ze pijpt in ruil voor sigaretten en koestert tevens de fantasie doodgeneukt te worden. Haar sigarettenrook, maar ook haar grote, ronde lichaam zijn haar wapens in de strijd met de andere sekse. Met haar stevige dijbenen smooit ze triomfantelijk een spartelende jongen.

Eigenlijk doen deze jongeren elkaar allemaal verschrikkelijke dingen aan, onder het mom van aantrekkingskracht.

Het is wel jammer dat auteur Don Duyns geen weerstand kon bieden aan de behoefte de touwtjes aan elkaar te knopen.

Dat levert teveel monologen en privé drama's op, die de hongerige lichaamstaal van de personages niet past. Want er is nauwelijks een reden waarom ze elkaar letterlijk en figuurlijk naaien.

Alleen die ene dan.

Jongerenvoorstelling Coming Out met afterparty

DOETINCHEM - Het Gruitpoorttheater, Hofstraat 2, presenteert vrijdag 24 oktober een totaalervaring: eerst speelt de voorstelling 'Coming out' van 'Growing up in Public', daarna is er een gesprek in de zaal en vervolgens draait dj Vision in het café loungemuziek. In het café is ook een 'meet & greet' sessie met de acteurs. De voorstelling begint om 20.30 uur, toegang 8 euro, CJP/CKV 6,80 euro. De activiteiten na de voorstelling zijn gratis.

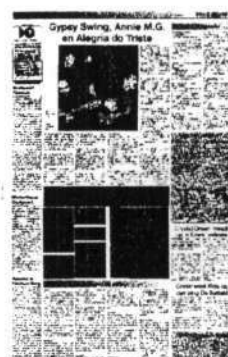
De voorstelling 'Coming out' gaat over kijken en bekeken worden. Zeven jonge mensen bevinden zich in een benauwde, maar herkenbare arena: de badhokjes van een middelgroot zwembad. Gevangen in een keurslijf van sociale conventies en ang-

sten dagen ze elkaar uit om over het randje te gaan. Het is een orgie van gluren en begluurd worden die balanceert tussen schaamte en schaamteloosheid, schuld en onschuld.

De voorstelling wordt begeleidt door prikkelende loungeklanken van dj Vision, in samenwerking met jongerenorganisatie Plutus.

Er is een nagesprek in de zaal met regisseur/schrijver Jeroen Kriek van Growing up in Public en twee acteurs houden een 'meet & greet' sessie. Hierbij mag het publiek allerlei vragen stellen, op de foto met de acteurs en is er gelegenheid om te signeren.

Kaarten voor 'Coming out' kunnen worden gereserveerd bij De Gruitpoort, tel. 0314-340943.

Tot en over het randje

GROWING UP IN PUBLIC/Coming Out

Zeven jonge mensen bevinden zich in een benauwde, maar herkenbare arena: de badhokjes van een middelgroot zwembad. Gevangen in een keurslijf van sociale conventies en angsten dagen ze elkaar uit om tot en over het randje te gaan. Vanuit verstilde beelden ontstaan plotselinge emoties, gefluister slaat om in geschreeuw, geintjes in geweld.

Uit de pers: „Schrijver Don Duyns heeft, met co-auteur Sanne Vogel (die een fantastische rol speelt als meisje met lef), een goed tragikomisch stuk afgeleverd. De beladen thematiek, de seksuele verbeelding en trage thrillerachtige regie geven de voorspelling spanning”.
Het Parool.

„De jonge acteurs praten met een gemaakte traagheid die doet denken aan die oude stukjes filmpjes die je wel eens bij Zomergasten langs ziet komen. Hierdoor wordt *Coming Out* een absurde horrorvoorstelling. Dat absurdisme geeft ook de verwijzingen in de tekst naar grote literatoren een juiste plaats, en maakt Don Duyns' niet aflatende neiging om randgroepjongeren in hoogdravende volzinnen te laten spraken opeens heel aanvaardbaar. *Coming Out* is *Herenleed* in de dop. Puberleed dus.”

Utrechts Nieuwsblad

Sanne Vogel speelt een fantastische rol als meisje met lef.

Coming Out van Growing up in Public. Concept & regie: Jeroen Kriek. Tekst: Don Duyns, met bijdragen van Sanne Vogel. Spel: Evelien Bijnen, Imke Donkers, Lis de Kort, Christopher Parren, Nard Verdon-schot en Sanne Vogel.

Horror van nachtzwemmende pubers

Pubers zijn niet leuk, maar puber zijn is ook helemaal niet leuk. Je hersenen barsten letterlijk de pan uit, hormonen gieren door je lijf en maken gevoelens wakker waar je al helemaal niet op zat te wachten. Dat seks lekker is, bijvoorbeeld. En dat je het opeens ontzettend vaak wil doen. Nog erger. Regisseur Jeroen Kriek en schrijver Don Duyns brengen met *Coming Out* nu, binnen een maand na *On the Road*, alweer het tweede stuk uit dat de naam van hun gezelschap Growing up in public alle recht doet.

Ging *On the road* uitsluitend over een puberfeestje dat ten onder ging aan bier en pillen, *Coming Out* is in zijn opzet subtieler en gelaagder. Die gelaagdheid zit echter niet zozeer in het verhaal, als wel in de manier waarop dat door regisseur Jeroen Kriek is vormgegeven.

Plaats van handeling is een gemeentelijk zwembad bij nacht, waar de lokale jeugd zich allang niet meer uitsluitend met zwemmen bezighoudt. We zien een vaste vriendenclub van drie jongens en drie meiden, waarbij de onderlinge verhoudingen op scherp worden gezet door de komst van een vreemd meisje. Er volgt een opeenvolging van seksuele probeersels en avontuurtjes, resulterend in een aantal bekentenissen. En natuurlijk gaat het in *Coming Out* over seksueel anders zijn en daarvoor uitkomen. Elk van de zeven pubers komt op zijn eigen manier uit de kast. We hebben natuurlijk de nicht en de pot, maar ook de travestiet, de gluurder en de necrofiel, bijvoorbeeld. Hoezeer het thema homoseksualiteit ook actueel is door de toemende intolerantie onder de stadsjeugd, inhoudelijk doet zo'n stuk een beetje educatief aan. Komt bij dat het ontstaan is uit improvisatie. Op zeker moment weet je zeker dat ieder van de zeven acteurs aan de beurt zal komen met een stukje, en dan ga je zitten wachten. Zo wordt het voorspelbaar.

Gelukkig doet Sanne Vogel mee. Dit markante natuurtalent begint zich meer en meer als ensemblespeelster te ontwikkelen, nadat ze zich als zeventienjarige vmbo'ster eerst als soliste in de kijker heeft gespeeld. Van haar komt één van de meest absurde wendingen in het stuk, wanneer

ze op een wel heel specifieke manier aan doodknuffelen blijkt te doen.

Echt bijzonder wordt *Coming Out* door de inbreng van regisseur Jeroen Kriek. Hij koos voor een soort jaren vijftig-setting, compleet met spuuglokken en bloemetjesjurken. De jonge acteurs praten met een gemaakte traagheid die doet denken aan die oude stukjes film die je wel eens bij Zomergasten langs ziet komen. Hierdoor wordt *Coming Out* een absurde horrorvoorstelling. Dat absurdisme geeft ook de verwijzingen in de tekst naar grote literatoren een juiste plek, en maakt Don Duyns' niet aflatende neiging om randgroepjongeren in hoogdravende volzinnen te laten spreken opeens heel aanvaardbaar. *Coming Out* is Herenleed in de dop. Puberleed, dus.

Wijbrand Schaap

Gezien: 31 oktober, Krakeling Amsterdam. Nog te zien: o.a. 19-21 november Engelenbak Amsterdam, 29 november Opkomst Utrecht,

